

Κατράκειο, καλοκαιρινό βράδυ του 1982, στη Νίκαια

Ζεσπ στον αέρα και στις καρδιές μας 20 χρόνια πίσω. Όλοι μας νεώτεροι κατά 20 χρόνια, σχεδόν παιδιά δηλαδή, με την αρμή της νιότης μας και γεμάτοι όνειρα και όραμα για το μέλλον, περιμένουμε υπομονετικά στο υπό κατασκευή Κατράκειο, να ξεκινήσει η συναυλία του Μίκη με τραγούδια δικά του και του Τσιτσάνη και με ερμηνευτή το Γιώργο Νταλάρα.

Το θέατρο κατάμεστο, είναι έτοιμο να ζωντανέψει με το άκουσμα της πρώτης νότας του μπουζουκιού, κι όλοι εμείς περιμένουμε μια τόσο σαφή μορφή για να ξεσηκωθούμε, να φωνάξουμε, να τραγουδήσουμε, να αναγνωρίσουμε τους γνώριμους ήχους, τους γνώριμους στίχους, που μαζί τους μεγαλώσαμε στις γειτονιές του Πειραιά.

Κι εκεί ανάμεσά μας, ο Μίκης και η Μελίνα, οι ημίθεοι της νιότης μας, γίνονται ένα με μας σε μια μουσική πανδαισία χρωμάτων και ήχων.

Εικοσι χρόνια μετά, απλώς... μεγαλώσαμε. Οι καρδιές μας παραμένουν ζεστές. Από τα όνειρα της νιότης μας άλλα πραγματοποιήθηκαν κι άλλα απλώς περιμένουν ακόμα να πάρουν εκδίκηση.

Ωστόσο, η απίθα της νιότης μας σιγακαίει ακόμα και να... λίγο θέλει, πολύ λίγο να γίνει φλόγα δυνατή και ζωντανή.

Τα βήματά μας, μας οδηγούν πάλι εκεί στις γειτονιές που μεγαλώσαμε, στις συνοικίες των ονείρων που εκεί τώρα μεγαλώνουν και τα παιδιά μας.

Το Κατράκειο είναι σήμερα πια ένα ολοκληρωμένο θέατρο και τα πολιτιστικά γεγονότα που διοργανώνονται εκεί αφήνουν εποχή κάθε καλοκαίρι.

Το Κατράκειο είναι η φύτρα πολλαπλών αξιόλογων δραστηριοτήτων στην ευρύτερη περιοχή του Πειραιά και η συμβολή του τόσο στα πολιτιστικά δρώμενα της περιοχής όσο και στην πολιτιστική παιδεία των κατοίκων του Πειραιά και των γύρω συνοικιών είναι καθοριστική.

Είμαστε εδώ λοιπόν, δίνουμε ένα βροντερό παρόν, μαζί με το Χατζηκυριάκειο Ίδρυμα, την Πειραιϊκή Πολιτεία και τους φίλους μας Πειραιώτες και μη.

Σήμερα, στο Κατράκειο, θα ζήσουμε μια μεγάλη, μια σπουδαία νύχτα. Όλα και όλοι συμβάλουν να είναι ξεχωριστή αυτή η βραδιά.

Κατ' αρχάς η παράσταση «Ο,ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΠΩ ΔΕΝ ΣΕ ΞΕΧΝΩ» που ανέβηκε το χειμώνα στο Μέγαρο Μουσικής είναι μια μεγαλειώδης παράσταση.

Οι συντελεστές της είναι καλλιτέχνες και τραγουδιστές με εγνωσμένη αξία, προσφορά και ταλέντα.

Όσο για τον Γιώργο Νταλάρα, τα λόγια είναι περιττά. Ένας σπουδαίος ερμηνευτής, ένας καλλιτέχνης που συνδυάζει τον καλλιτεχνικό εκλεκτικισμό με την πραγματικά γνήσια λαϊκή συνείδηση. Ο δικός μας Γιώργος που μπλέκει γλυκά τον έντεκνο προσανατολισμό του με τους καημούς της Κοκκινιάς.

Το ξεχωριστό χρώμα της βραδιάς το χρωστάμε και στα τραγούδια του Βασίλη Τσιτσάνη, ενός σπουδαίου λαϊκού συνθέτη που πήρε το ρεμπέτικο τραγούδι από το κοινωνικό περιθώριο και το καθιέρωσε στη λαϊκή μουσική μας παράδοση.

Είμαστε όλοι εδώ, γιατί έχουμε ένα σπουδαίο σκοπό. Θέλουμε να βοηθήσουμε τα παιδιά του Χατζηκυριάκειου να φτιάξουν το σπίτι που στεγάζει τα παιδικά τους όνειρα, ένα σπίτι που τους προσφέρει τη στοργή και την ασφάλεια που τόσο έχουν ανάγκη.

Είμαστε όλοι εδώ γιατί θέλουμε να δώσουμε μια πικρή απάντηση σε όλους αυτούς που στέκονται απαθείς, απόμακροι εγκλωβισμένοι στα τείχη της προσωπικής τους επιβεβαίωσης και των ιδιοτελών τους επιδιώξεων.

Είμαστε όλοι εδώ γιατί θέλουμε να υπενθυμίσουμε το αυτονόητο: Δεν είμαστε όλοι ίδιοι.

Από το Γιώργο Νταλάρα που παραιτήθηκε της οποιασδήποτε ιδιωφέλειας προκειμένου να συμμετάσχει σ' αυτήν την εκδήλωση, έως τον τελευταίο συντελεστή της παράστασης, όλοι μας.

Προσφέρουμε τα έσοδα της συναυλίας στο Χατζηκυριάκειο Ίδρυμα και στα παιδιά που ζουν εκεί.

Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι:

Τα παιδιά μας περιμένουν.

Γιατί η τέχνη δεν είναι αυτοσκοπός. Είναι στάση ζωής, όπως άλλωστε μας δείχνει εδώ και πολλά χρόνια ο Γιώργος Νταλάρας.

Είμαστε όλοι εδώ.

Η βραδιά προχωράει. Ακούγονται οι πρώτες γνώριμες νότες... Πρέπει να σας αφήσω.

Η βραδιά θα είναι μεγάλη και ζεστή. Όπως τότε...

Γιώργος Πανταγιάς

Εκ μέρους της
Πειραιϊκής Πολιτείας